

ראיון עם **Nicolas De Santis**, מתאם פעולות הדו-שיח הים תיכוני ויוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה

מר דה סנטיס, אתה מתאם הדו-שיח הים תיכוני ויוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה במחלקת הדיפלומטיה הציבורית של נאט"ו. האם תוכל לספר לנו על שתי היוזמות שהושקו בפסגת איסטנבול?

ראשי המדינות והממשלות של המדינות החברות בנאט"ו השיקו בפסגת איסטנבול שתי יוזמות אשר משלימות אחת את השנייה אך באותה עת, כל אחת מהן ייחודית: מסגרת שאפתנית ורחבה יותר עבור שבעת מדינות הדו-שיח הים תיכוני אשר מנהלות דו-שיח בנושא הביטחון מזה עשר שנים; ויוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה שהינה יוזמה חדשה לחלוטין, אשר מושיטה יד למדינות המעונינות בכך באזור הרחב יותר של המזרח התיכון ומתחילה עם חברות בודדות ממועצת המפרץ לשיתוף פעולה.

האם תוכל להסביר את מטרותיו ותוכנו של הדו-שיח הים תיכוני?

במהלך העשור האחרון עברה נאט"ו שינוי גדול כתוצאה מהמלחמה הקרה, אשר הוביל לניהול מוצלח של משברים בלתי צפויים ובניית שותפויות חדשות בעזרת גישה שיתופית חדשה לביטחון, זאת אומרת הקרנת ביטחון ויציבות באמצעות דו-שיח ושיתוף פעולה בתחום הביטחון. חלק מגישה שיתופית זו לביטחון, היא החלטת שרי החוץ של נאט"ו בדצמבר 1994, להשיק את הדו-שיח הים תיכוני עם מדינות אשר מוכנות ויכולות לתרום לביטחון וליציבות באזור הים תיכוני בכללותו. הדו-שיח הים תיכוני משקף את השקפת בנות הברית שגורסת כי הביטחון באירופה קשור קשר הדוק עם הביטחון והיציבות בים התיכון. מטרתו של הדו-שיח הים תיכוני: תרומה לביטחון וליציבות האזורית; השגת הבנה הדדית טובה יותר בין נאט"ו ושותפיה הים תיכוניים; הפרחת דעות מוטעות לגבי בנות הברית בקרב המדינות המשתתפות; וקידום יחסים טובים וידידותיים באזור. הדו-שיח אף משלים מאמצים בינלאומיים אחרים באזור כגון: תהליך ברצלונה של האיחוד האירופי, יוזמת הים התיכון של OSCE, או יוזמת "החמש ועוד חמש".

כמה מדינות שותפות לדו-שיח הים תיכוני ומהו תוכנו?

בדצמבר 1994 הוזמנו לראשונה חמש מדינות להשתתף בדו-שיח הים תיכוני: מצרים, ישראל, מאוריטניה, מרוקו וטוניס. אך מדינות נאט"ו החליטו, כבר מתחילת פעילותו, כי הדו-שיח הים תיכוני יהיה הדרגתי, הן באשר להשתתפות והן באשר לתוכן. גמישות זו אפשרה את גדילת מספר השותפות לדו-שיח במהלך השנים: ירדן הצטרפה בנובמבר 1995 ואלג'יר במרץ 2000 – ותוכן הדו-שיח התפתח במהלך השנים. המבנה של הדו-שיח מנוהל על פי מה שאנו מגדירים כבסיס רב-דו-כיווני: הוא מאפשר דו-כיווניות (1+26), זאת אומרת 26 מדינות נאט"ו וכל אחת ממדינות הדו-שיח הים תיכוני, וכן מימד רב-כיווני, שאותו אנו מגדירים כ-7+26, ז"א 26 מדינות נאט"ו ו-7 מדינות הדו-שיח הים תיכוני. המבנה אף מאפשר שיתוף פעולה אזורי בהתאם לנוסחה: 26+ח. הווה אומר ששתי מדינות או יותר מהדו-שיח הים תיכוני יכולות להיפגש לצורך תכנית משותפת עם נאט"ו. במקביל, יציעו לכל שותפות הים התיכון את אותו הבסיס לפעולות משותפות ודיון עם נאט"ו. בתוך המסגרת הבלתי-מפלה הזו, מדינות הדו-שיח גם חופשיות לבחור את היקף ועוצמת השתתפותן. מאז 1997, נקבעו בתכנית העבודה השנתית תקנות לשיתוף פעולה מעשי בין נאט"ו ומדינות הדו-שיח הים תיכוני. מטרתה של תכנית עבודה זו היא בניית אמון באמצעות שיתוף פעולה במספר תחומים: פעולות מודיעין ועיתונות, תכנון מענה למצבי חירום אזרחיים, ניהול המרחב האווירי, מדע וסביבה, נשק קל, ניהול משברים ופעולות צבאיות. במהלך השנים תוגבר הדו-שיח הים תיכוני של נאט"ו באופן הדרגתי, והנ"ל התרחש במקביל לאופי ההדרגתי שלו. בעיקר בפסגת מדריד ביולי 1997 ראשי המדינות והממשלות של נאט"ו החליטו להקים את קבוצת שיתוף הפעולה הים תיכוני, אשר פועלת תחת הסמכות של המועצה הצפון אטלנטית.

בשנת 2002, הסכימה המועצה הצפון אטלנטית כי תגבור והעמקת היחסים בין נאט"ו לבין מדינות הדו-שיח הים תיכוני נמצאים בעדיפות גבוהה ביותר בקרב בנות הברית. המועצה הצפון אטלנטית גם הסכימה למספר צעדים שמטרתם לחזק את הדו-שיח לאחר ה-11 בספטמבר, לרבות דיונים בנושא טרור, שיתנהלו בין נאט"ו לבין מדינות הדו-שיח הים תיכוני. בנובמבר 2002, בפסגת פראג, החליטו ראשי המדינות והממשלות של המדינות החברות בנאט"ו לשדרג את הדו-שיח הים תיכוני, באמצעות אימוץ מגוון תחומים חדשים לחלוטין בשיתוף פעולה מעשי.

ראשי המדינות והממשלות של המדינות החברות בנאט"ו החליטו בפסגת איסטנבול ביוני אשתקד לקדם את הדו-שיח הים תיכוני. אולם, עבודת הכנה קדמה להחלטות אלו. האם תוכל לספר לנו על כך?

בדצמבר 2003, בהתחשב בסביבת הביטחון של ימינו אשר משתנה חדשות לבקרים, החליטו שרי החוץ של נאט"ו לחפש התקדמות נוספת מעבר לתקנות שאומצו בפסגת פראג. על כן הטילו על המועצה הצפון אטלנטית לבדוק, עד לפסגת איסטנבול ב-2004, אפשרות לפתח את מה שהם הגדירו כמסגרת שאפתנית ורחבה יותר לדו-שיח הים תיכוני. התקיים דיון פנימי במסגרת בנות הברית. סגן היועץ הכללי של נאט"ו, השגריר Minuto Rizzo, נסע לבירות מדינות הדו-שיח הים תיכוני להתייעצויות לפני פסגת איסטנבול, עם הרשויות הפוליטיות הגבוהות ביותר של מדינות אלו, באשר לרעיונות שהוצגו בנאט"ו בנוגע לקידום הדו-שיח. הוא אף נפגש בבריסל עם השרים של ששת השותפות הפרטניות של מועצת המפרץ לשיתוף הפעולה, על מנת להתייעץ גם איתן באשר לרעיונות שהועלו בנאט"ו בנושא יוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה. כבר מההתחלה, החליטו מדינות נאט"ו כי רעיון הבעלות המשותפת יהיה מהותי לצורך קידום הדו-שיח הים תיכוני והשקת יוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה באזור הרחב יותר של המזרח התיכון, ואשר לצורך הצלחת שתי היוזמות דורש השתתפות פעילה של המדינות שהינן מעורבות בהן.

מספר עקרונות הובילו את עבודת בנות הברית בנושא קידום הדו-שיח הים תיכוני: הצורך לקדם את התהליך תוך התייעצות צמודה עם מדינות הדו-שיח הים תיכוני; החשיבות שבהיענות לאינטרסים ולצרכים של מדינות הדו-שיח הים תיכוני; יכולת בידול עצמי, תוך שמירה על אחידות הדו-שיח הים תיכוני ואופיו הבלתי-מפלה; הצורך להתמקד בשיתוף פעולה מעשי בתחומים שלנאט"ו יש ערך מוסף; הצורך להבטיח את שלמות הקידום של הדו-שיח עם יוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה, וכן עם מאמצים בינלאומיים אחרים, בעיקר של האיחוד האירופי, ה-OSCE וה-G-8 וכן האפשרות להרחיב את הדו-שיח הים תיכוני למדינות אחרות המעונינות בכך, באזור הים התיכון באופן פרטני.

מה הוחלט בפסגת איסטנבול?

ראשי המדינות והממשלות של המדינות החברות בנאט"ו הציעו באיסטנבול להרים את הדו-שיח לשותפות אמיתית כמטרה כללית לתרום לביטחון ויציבות אזורית, השלמה של מאמצים בינלאומיים אחרים, באמצעות שיתוף פעולה מעשי משופר, אשר מטרתו יכלול: השגת בין-מבצעיות; פיתוח רפורמת ביטחון; תרומה למאבק בטרור. הם גם הצביעו על כך כי ניתן להשיג מטרות אלו בעזרת קידום המימד הפוליטי והמעשי של הדו-שיח הים תיכוני.

ידום המימד הפוליטי של הדו-שיח הים תיכוני יכלול התייעצויות רבות בדרג העבודה ובדרג השגרירות, במבנה רב-כיווני (7+26) וכן במבנה דו-כיווני (1+26); ארגון פגישות אד-הוק בדרג שרים או אפילו בדרג ראשי מדינות או ממשלות. למשל: הפגישה הראשונה שנערכה אי פעם בין נאט"ו לבין מדינות הדו-שיח הים תיכוני, התקיימה ב-8 בדצמבר, על מנת מחד לחגוג עשור לדו-שיח הים תיכוני של נאט"ו ומאידך על מנת לקיים דיון כן לגבי העתיד של שיתוף הפעולה הפוליטי והמעשי שלהם. כמו כן, בהקשר לתגבור המימד הפוליטי, המזכיר

הכללי של נאט"ו החל לבקר בבירות הדו-שיח הים תיכוני - דבר שהיווה תקדים. הוא ביקר שם לאחר פגישות הכנה במדינות אלו, שנערכו על ידי סגן המזכיר הכללי.

אולם בפסגת איסטנבול, מנהיגי נאט"ו החליטו לקדם גם את המימד המעשי של הדו-שיח הים תיכוני. הם עשו זאת בעזרת מספר צעדים, מאמץ דיפלומטי ציבורי משותף שמטרתו להסביר טוב יותר את השינוי בנאט"ו ומאמציה המשותפים; קידום שיתוף פעולה צבאי להשגת בין מבצעיות, למשל: בעזרת השתתפות פעילה באימונים צבאיים מובחרים לשיפור יכולת הכוחות של השותפות הים תיכוניות לפעול עם כוחות בנות הברית, בתרומה לפעולות NATO-led, בהתאם לאמנת האומות המאוחדות; או השתתפות בפעולות תגובה למשבר בהתאם לסעיף 5 כגון סיוע באסונות, סיוע הומניטרי, חיפוש והצלה, פעולות למען שלום; מאבק בטרוור: לרבות באמצעות חלוקת מודיעין יעילה ושיתוף פעולה ימי, למשל במסגרת ה-Operation Active Endeavour, המשימה הימית של בנות הברית לאתר, להרתיע ולשבש פעולות טרוור באזור הים התיכון; קידום שליטה דמוקרטית בכוחות מזוינים והקלה בשקיפות התכנון, הביטחון הלאומי ותקצוב ההגנה, תוך תמיכה ברפורמת ההגנה; תרומה לעבודת בנות הברית בנושא איומים בנשק להשמדה המונית ודרכי הפצתו; קידום שיתוף הפעולה בתחום תכנון מענה למקרי חירום אזוריים, לרבות נתינת אפשרות לשותפים הים תיכוניים לדרוש סיוע מהמרכז האירו-אטלנטי לתיאום תגובה לאסון (Disaster Response Coordination Centre).

שיפור נוסף של המרכיב המעשי שעליו הוחלט כולל גם את האפשרות להשתמש בקרן הנאמנות של נאט"ו; להסכים ביחד עם השותפות לדו-שיח הים תיכוני לגבי תוכניות פעולה אשר כוללים מגוון רחב של פעולות משותפות מעשיות בנושאים מסוימים; תכניות שיתוף פעולה פרטניות אשר מאפשרות בידול; שימוש בפעולות שותפות לשלום (PfP) קיימות ובכלים לשיפור היכולת של בנות הברית והכוחות של השותפות הים תיכוניות לפעול ביחד בעתיד בפעולות NATO-led; השתתפות משופרת באימוני שותפות לשלום (PfP) מתאימים; וכן שיתוף פעולה משופר בתחומי המדע והסביבה.

בנוסף, נאט"ו הציעה לייסד הסדרי תקשורת מתאימים במטה של נאט"ו בבריסל, וכן במסגרת ה- Partnership Coordination Cell במונס, על מנת לקדם את תיאום הפעולות, בעיקר בתחום הצבאי, בקרב המדינות המעורבות.

אולם, ברצוני להדגיש כי כל הפעולות שנאט"ו מציעה מייצגות הצעה לשיתוף פעולה. אין שום חובה. נאט"ו אינה מעונינת לכפות דבר על אף אחד. בנות הברית מציעות את מומחיות נאט"ו בתחום הביטחון לשותפותינו ולמדינות המעונינות באזור הרחב יותר של המזרח התיכון, ואשר מוכנות להצטרף ליוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה. הן יוזמת השותפות לדו-שיח הים תיכוני והן יוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה הינן יוזמות דו-כיווניות שבהן נאט"ו מחפשת את תרומת המדינות המשתתפות באמצעות תהליך התייעצות.

האם תוכל לומר לנו מהן מטרותיה ותוכנה של יוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה?

נאט"ו השיקה את יוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה בפסגת איסטנבול. זו יוזמה חדשה המבוססת על סדרה של מערכות יחסים דו-כיווניות בעלות תועלת הדדית, אשר מושיטות יד למדינות באזור המזרח התיכון הרחב יותר. מטרתה העיקרית היא קידום הביטחון והיציבות האזורית באמצעות התחייבות טרנס-אטלנטית חדשה לאזור. מטרה זו תושג באמצעות קידום פעיל של שיתוף הפעולה של נאט"ו עם מדינות המעונינות בכך בתחום הביטחון, בעיקר באמצעות פעולות מעשיות שבהן יש לנאט"ו ערך מוסף, בפיתוח יכולת הכוחות של המדינות המעונינות לפעול עם כוחות בנות הברית, לרבות בתרומה לפעולות NATO-led, למאבק בטרוור, לחסימת הזרימה של נשק להשמדה המונית וסחר לא חוקי בנשק, וכן שיפור היכולות של המדינות להתמודד עם אתגרים ואיומים משותפים ביחד עם נאט"ו.

ברצוני להבהיר גם כי יוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה מבוססת על מספר עקרונות: החשיבות של ההתחשבות ברעיונות ובהצעות שמגיעים ממדינות האזור או מארגונים אזוריים; הצורך להדגיש כי יוזמת נאט"ו היא יוזמה של שיתוף פעולה המבוססת על בעלות משותפת וכן על האינטרסים ההדדיים של נאט"ו ומדינות האזור, תוך התחשבות בצרכים השונים והפרטניים שלהן; הצורך להתמקד בשיתוף פעולה מעשי בתחומים שיש לנאט"ו ערך מוסף, בעיקר בתחום הביטחון. המדינות המשתתפות ביוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה יבחרו את הקצב וההיקף של שיתוף הפעולה שלהן עם נאט"ו, בהתאם להתעניינותן האישית.

מה מציעה נאט"ו ברמה המעשית, באמצעות יוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה, למדינות האזור הרחב יותר של המזרח התיכון?

ביסודו, משהו די דומה למה שאנחנו מציעים למדינות הדו-שיח הים תיכוני: הספקת עצה פרטנית בנושא רפורמת ההגנה, תקצוב ההגנה, תכנון ההגנה ויחסי אזור-צבא, קידום שיתוף הפעולה הצבאי לצורך תרומה לבן-מבצעות, באמצעות השתתפות באימונים צבאיים מובחרים ופעולות חינוך והדרכה, אשר ישפרו את יכולת הכוחות של המדינות המשתתפות לפעול עם כוחות בנות הברית בתרומה לפעולות NATO-led, בהתאם למגילת הזכויות של האו"ם: להזמין מדינות המעונינות בכך להתבונן ו/או להשתתף בפעולות אימון נאט"ו/שותפות לשלום (NATO/PfP) מובחרות; לעודד השתתפות נוספת של מדינות המעונינות בכך בפעולות NATO-led תומכות שלום באופן פרטני; להיאבק בטרור, לרבות באמצעות חלוקת מודיעין ושיתוף פעולה ימי: להזמין מדינות המעונינות בכך, בהתאם לנהלים שנערכו על ידי המועצה לתמיכה תורמת ממדינות שאינן חברות בנאט"ו, להצטרף לפעולת מאמץ פעילה (Operation Active Endeavour); לתרום לעבודת בנות הברית בתחום האימונים בנשק להשמדה המונית ודרכי הפצתו; לקדם את שיתוף הפעולה בנושא ביטחון הגבולות, בעיקר בהקשר לטרור, נשק קל, והמאבק בסחר לא חוקי; המדינות יכולות אף לנצל את התוכניות ומרכזי ההדרכה שהינם בחסות נאט"ו ואשר הוקמו במסגרת השותפות לשלום, לרבות קורסים בנושא תכנון מענה למצבי חירום אזרחיים.

מה השונה מהדו-שיח הים תיכוני?

יוזמת איסטנבול לשלום מבוססת על עקרון ההכללה. היא פתוחה לכל מדינות האזור המעונינות אשר תומכות במטרתה ובתוכנה, לרבות המאבק בטרור ובהפצת הנשק להשמדה המונית. המועצה הצפון אטלנטית תשקול כל צד המעוניין בכך, באופן פרטני. נאט"ו תחליט בהתאם לעקרון ההסכמה הכללית. זו היא הדרך שהחלטות מתקבלות נאט"ו, ברמה הפוליטית במועצה הצפון אטלנטית. יוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה משלימה גם יוזמות בינלאומיות אחרות למען האזור, לרבות יוזמות ה-G8, האיחוד האירופי או ה-OSCE. בנוסף, יוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה לומדת מטעויות העבר, ומיישמת מנגנונים וכלים שנובעים מיוזמות נאט"ו אחרות, כגון תוכנית השותפות לשלום והדו-שיח הים תיכוני, תוך ניצול הניסיון שנרכש בשתי יוזמות נאט"ו אלו. בעקרון, הדו-שיח הים תיכוני פתוח למדינות באזור הים התיכון או אשר מעורבות ישירות בתהליכים הקשורים לים התיכון. מדינות הדו-שיח הים תיכוני יכולות בעקרון להצטרף ליוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה, אם הן רוצות בכך. אולם, באשר לשיתוף פעולה מעשי, הנ"ל לא יהיה שונה כל כך מהמוצע להן במסגרת הדו-שיח הים תיכוני.

יש התוהים אם הרשות הפלסטינית יכולה להצטרף?

כפי שאמרתי, החלטות נאט"ו מתקבלות ברמה הפוליטית של המועצה הצפון אטלנטית, בהתאם לעקרון ההסכמה בפה אחד. יוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה פתוחה לכל מדינות האזור אשר תומכות במטרתה ובתוכנה, לרבות המאבק בטרור ובהפצת הנשק להשמדה המונית. המועצה הצפון אטלנטית תשקול כל צד המעוניין בכך, באופן פרטני – הנ"ל לא יישלל מהרשות הפלסטינית.

רבים השואלים האם, לאור התערבות נאט"ו באזור, יהיה לברית תפקיד בתהליך השלום של המזרח התיכון?

תהליך השלום במזרח התיכון איננו כעת על סדר יומה של נאט"ו.

כמו כן, עמדת נאט"ו בסוגיה זו ברורה ביותר.

בפסגת יוני 2004, במסמך יוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה, הצהירו ראשי המדינות והממשלות של המדינות החברות בנאט"ו כי הם רואים חשיבות רבה מאוד בהשגת הסדר הוגן, מתמשך וכולל לסכסוך הישראלי-פלסטיני. הם אף הצהירו כי דבר זה חייב להישאר בראש סדר העדיפויות של מדינות האזור ושל הקהילה הבינלאומית בכללותה, להבטחת ההצלחה של מטרות הביטחון והיציבות של הדו-שיח הים תיכוני ויוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה.

יישום מלא ומהיר של מפת הדרכים הרביעית הינו גורם מפתח במאמצים הבינלאומיים לקידום פתרון לשתי המדינות בסכסוך הישראלי-פלסטיני, שבו ישראל ופלסטין יחיו בשכנות של שלום וביטחון.

ההצהרות הציבוריות של המזכיר הכללי של נאט"ו בסוגיה זו היו ברורות ביותר. לאחר שהדגיש כי נאט"ו אינה מעורבת בפתרון הסכסוך הישראלי-פלסטיני, הוא אף ציין את שלושת התנאים החשובים. **אם** הצדדים המעורבים יגיעו להסכמה **ואם** הם יבקשו מנאט"ו לעזור להם ביישום **ואם** יהיה מנדט מהאו"ם, אזי יהיה על נאט"ו לדון בבקשה.

אי לכך, כפי שאמרתי, עמדת נאט"ו בנושא זה ברורה ביותר.

שאלה אחרונה: בתחילת שיתוף הפעולה עם מדינות מרכז ומזרח אירופה ועם רוסיה, בשנות ה-90 המוקדמות, נאט"ו השקיעה מאמצים רבים במעורבותו באזור זה. האם יש מקום לדיפלומטיה הציבורית של נאט"ו באזור הים התיכון ובאזור הרחב יותר של המזרח התיכון?

הן מדינות נאט"ו והן מדינות הדו-שיח הים תיכוני ובאזור הרחב יותר הדגישו את הצורך במאמץ דיפלומטי ציבורי המכוון לציבור באזור.

האתגרים שעומדים בפני נאט"ו באזור הים התיכון ובמזרח התיכון הרחב יותר הינם שונים מאוד, אולם בהחלט אינם קשים או מורכבים פחות מהאתגרים שעמדו בפני בנות הברית בתחילת מערכת היחסים השיתופית עם מדינות מרכז ומזרח אירופה. יתר על כן, השינוי של מערכת היחסים בין מדינות יריבות, שהייתה קיימת במהלך המלחמה הקרה ועד השילוב מרחיק הלכת של מדינות האזור לתוך מבנים אירו-אטלנטיים, הינו הישג יוצא דופן לכל הדעות. מתחילתה הייתה משימה זו במזרח אירופה כרוכה במאמץ אדיר של התגברות על דעות קדומות, הפרחת דעות מוטעות ובניית אמון והבנה הדדיים, באמצעות מסע דיפלומטי ציבורי מתוכנן, תוך עבודה עם סוכנויות הממשל, וכן תוך סיוע בפיתוח ארגוני חברה אזרחיים וקהילת ביטחון, אשר יכולים להוביל את הדיונים מבית, תוך בניית קשרים עם יריביהם במדינות החברות בנאט"ו.

מאמץ דומה דרוש כיום באזור הים התיכון ובאזור הרחב של המזרח התיכון, המבוסס על ההכרה כי לבניית הגשרים עם אזורים אלו מגיעה רמת תשומת לב מנאט"ו השווה לזו שניתנה להתגברות על ירושת החלוקה בין מזרח למערב בתחילת שנות ה-90.

מטרות הדיפלומטיה הציבוריות של נאט"ו עד כה הינן ברורות ביותר: לספק לציבור באזור הים התיכון והמזרח התיכון הרחב יותר, הבנה הדדית טובה יותר על השינוי בנאט"ו, מדיניותה ומטרותיה, בעיקר המטרה והתוכן של הדו-שיח הים תיכוני ויוזמת איסטנבול לשיתוף פעולה, להשיג הבנה הדדית טובה יותר ולהפריח דעות מוטעות לגבי נאט"ו וכן להגביר את המודעות של לגורמים חיוביים שנבעו משותפות עם נאט"ו.

המסר של נאט"ו פשוט מאוד: אף מדינה אינה יכולה להתמודד לבד עם אתגרי הביטחון של העולם המורכב של ימינו; באמצעות שיתוף פעולה נוכל להשיג תוצאות שאף אחד אינו יכול להשיג לבדו, לצורך קידום ביטחון בינלאומי, יציבות ושלום מוחלט.